

ningen af sit Foredrag Forsvarssagen. Jeg hørte meget nøje efter, hvad det ærede Medlem sagde, og jeg vil udtale over for ham, at jeg skønner ikke rettere, end at den Opfattelse, han her lagde for Dagen, er den hensigtsmæssigste Opfattelse, der for denne Sags Vedkommende kan lægges for Dagen i dette Øjeblik. Han stillede sig, saa vidt jeg skønnede, paa et afventende Standpunkt med Hensyn til hele denne Sags Ordning, men udtalte sig i øvrigt sympatetisk om det hele Forhold. Jeg ser ogsaa saaledes paa Sagen. Oprindeligt har jeg ikke været af den Mening, at det var rigtigt at lade dette Forhold blive til Genstand for Forhandling i en stor Kommission, sammensat af Regering og Rigsdag i Forening, men eftersom Forholdene have udviklet sig, ser jeg nok nu, at det er noget, der ikke kan undgaas, og jeg kan altsaa ønske, at dette Arbejde maa blive foretaget og tilendebragt saa hurtigt som muligt. — I øvrigt vil jeg udtale en Beklagelse over i hvert Fald et enkelt Punkt paa det foreliggende Finanslovsforslag, nemlig de ekstraordinære Bevillinger paa § 26 til Krigsministeriet. Jeg har den Mening, som jeg støtter paa det, jeg har haft med disse Forhold at gøre gennem mange Aars Deltagelse i Finansudvalgets Arbejde, at der sker Skade ved, at disse Bevillinger ere blevne alt for lave. Der er Interesser, der lide ved, at der ikke bliver bevilget tilstrækkeligt, og det vilde være meget ønskeligt, at det ikke varede for længe, før der blev foretaget en saadan Ændring ogsaa med Hensyn til disse Bevillinger, at der ikke sker en fortsat Ødelæggelse af meget Materiel, som jeg ikke tror bliver tilstrækkelig vedligeholdt i Øjeblikket.

Jeg vil ogsaa gøre nogle andre Bemærkninger til den ærede Krigsminister. Jeg har set fremdraget i offentlige Blade, at der ved 5te Bataillon i Odense har været en 43-aarig Mand, som er bosiddende i Sønderjylland; han søgte om Hjemstedsbevis her i Landet og blev anmodet om at give Møde her, og saa opdagede man, at han havde en større Øvelse til gode. Man straffede ham da med 3 Dages mørk Arrest, og saa blev han indkaldt og maatte tage Del i Øvelserne i den paagældende

Afdeling. Jeg har tidligere set lignende Forhold dragne frem. Det er muligt, at de militære Autoriteter efter den bestaaende Lovgivning ikke kunne andet end behandle en saadan Mand paa denne Maade. Jeg har tilladt mig at gaa ud fra, at det her fremdragne er rigtigt, og jeg har villet henlede den højtærede Krigsministers Opmærksomhed derpaa, thi jeg tror, at naar dette og tidligere andre lignende Tilfælde have fundet Sted, saa er det sket af Uvidenhed fra de paagældende værnepligtiges Side, og de rammes haardt af Lovgivningen, naar de blive ramte paa en saadan Maade, som denne Sønderjyde er bleven ramt ved 5te Bataillon i Odense. Jeg vil derfor henstille, om ikke dette Forhold kan blive oplyst, og om det ikke kan blive taget under Overvejelse, at Mennesker, der komme i dette Tilfælde, kunne blive behandlede paa en noget anden og lidt mere skaansom Maade.

Jeg vil ogsaa i Overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har gjort her i Salen, henlede den ærede Krigsministers Opmærksomhed paa Spørgsmaalet om Hærens Forsyning med Heste. Jeg ser, at der i disse Dage er kommet en Ladning, jeg tror 70, Heste fra England som Remonter til Hæren. Da England i dyre Domme maa købe Heste, som sendes til Ødelæggelse i Sydafrika, kan jeg ikke forstaa, at der i England kan købes Heste paa gunstige Vilkaar til Remontering af vor Hær. Jeg drager dette frem for ogsaa at henlede denne Krigsministers Opmærksomhed paa, at man fra Hærens Side bør bestræbe sig for saa vidt muligt at forsyne vor Hær med Heste, der avles i vort eget Land. Forholdet er jo dog dette, at skulde der komme alvorlige Forhold paa, og skulde vi til at mobilisere, vilde vi efter al Rimelighed ikke kunne faa Heste fra Udlandet, og saa blev man nødt til at indskrænke sig til at benytte de Heste, vi have frembragt i vort eget Land, og det maaske endogsaa efter en stor Maalestok. Det vil derfor være rigtigt, at man anvender al Evne paa, at Landet kan være i Stand til at frembringe det fornødne Antal Remonter, saa at Pengene kunne blive her i Landet. — de gaa jo ud af Landet, naar vi købe Heste i fremmede Lande. Nu har jeg nok set i Bladene, at højtstillede Offi-